

FARNI LIST

župnije Dolnji Logatec

Letnik 33, št. 03
MAREC 2013

V TEJ ŠTEVILKI:

- ⇒ POST
- ⇒ EKUMENIZEM
- ⇒ MILADA KALEZIĆ
- ⇒ KARITASOV KONCERT

V POSTNEM ČASU SE SPRAVIMO Z BOGOM IN BLIŽNJIMI!

Na pepelnično sredo se je začelo obdobje štiridesednevnega postnega časa, ki nas pripravlja na velikonočne praznike. Postni čas bo trajal do začetka sv. maše na dan zadnje večerje, ki jo je Kristus obhajal na veliki četrtek. Spodaj bom predstavil kratko zgodovino tega dela cerkvenega leta.

Že v 2. stoletju po Kristusu se je za boljšo pripravo na preživljanje velikonočnih pra-

znikov dodalo dva dni posta pred veliko nočjo. O tem govori Tertulijan (ok. leta 240). Sv. Irenej (ok. leta 202) piše, da je v njegovih časih ta običaj obstajal tudi v Galiji: v čast 40-dnevnega posta Gospoda Jezusa je bil zapovedan 40-urni post (bil je potemtakem določen za veliki petek in veliko soboto). V 3. stoletju se je post razširil že na cel teden. Šele na začetku 4. stoletja je bil uveden 40-dnevni post v spomin na post Jezusa Kristusa.

<http://zupnija-dolnji-logatec.rkc.si/>

Prvič govori o tem sv. Atanazij iz Aleksandrije v pastirskem pismu ob veliki noči leta 334. Šlo se je za to, da bi se čim bolj pripravili na velikonočne praznike.

Po pričevanju Egerije je bil v 4. stoletju štiridesetdnevni post že splošno poznan. To potrjuje tudi sv. Ciril Jeruzalemski, ko piše v svojih katehezah o 40 dneh pokore. Vendar je na vzhodu postni čas trajal 8 tednov, to pa zato, da bi bile sobote in nedelje izvzete iz tega obdobja. Šlo je za to, da bi postni čas zares trajal 40 dni. V 4. stoletju se je postni čas v Rimu začel 6 tednov pred veliko nočjo. Vendar je po izvzetju nedelj, na katere se nikoli ni postilo, post trajal pravzaprav samo 36 dni. Zato se je v 7. stoletju dodalo manjkajoče dni in določilo pričetek postnega časa na pepelnično sredo. Na koncu je sredo kot pričetek postnega časa za stalno prišla v tradicijo rimske cerkve leta 1570. Od sv. Gregorja

I. Velikega (leta 640) je zabeležen začetek »predposta«. Tri tedne pred postnim časom je Cerkev uvajala vijoličasto, spokorniško barvo bogoslužnih oblačil, iz molitev in pesmi je bila odstranjena »aleluja«, do leta 1248 pa je v tem času obstajal tudi olajšani post. V že omenjenem letu 1248 je papež Inocenc IV. skrajšal postni čas in njegovo trajanje določil od pepelnične srede. Predpostni čas je bil torej vrsta preddverja, ki je uvajal v vzdušje postnega časa. Bogoslužna reforma zadnjih let je predpost ukinila.

Običaj posipanja glav s pepelom kot znamenja žalovanja in pokore, se je opravljal na pepelnično sredo in se je pojavilo v bogoslužju v 8. stoletju. Prva pričevanja o blagoslavljanju pepela prihajajo iz 10. stoletja. Leta 1091 je papež Urban II. uvedel ta običaj kot obvezujoč za vso Cerkev. V tem času je bilo prav tako določeno,

da mora pepel, ki se ga siplje na glave vernikov biti narejen iz palm, ki so bile blagoslovljene na cvetno nedeljo prejšnje leto. V obdobju postnega časa, ki je čas pokore in spreobrnjenja, nas sam Jezus vabi, da bi se približali Bogu s pomočjo molitve, miloščne in posta. Z mašnega obreda je odstranjena svečana himna »Hvala Bogu na višavah« in radostna aklamacija »Aleluja«. V obdobju postnega časa se ne udeležujemo zabav. V poljskih cerkvah je običaj izpostavljanja križa, pred katerim se lahko poklekne in poljubi Kristusove rane.

Papež sv. Leon Veliki je v eni izmed svojih postnih homilij povedal: »Krepostna dela ne obstajajo brez izkušnje skušnjave; ni vere brez nasprotij, ni borbe brez sovražnika, ni zmage brez borbe. Naše življenje teče med skritimi pastmi in borbami. Če se nečemo dati prevarati, moramo biti čuječi, če

EKUMENIZEM: PRISPEVEK K BOLJ SLOŽNEMU ČLOVEŠTVU

hočemo zmagati, se moramo boriti.« (39. govor, 3). Postni čas je za nas priložnost za zmago, ki se uresničuje preko spreobrnjenja srca, čuječnosti, torej molitve, del usmiljenja do bližnjega in hromljenja našega telesa. Kolikor bomo sami zavestno odgovorili na to vabilo k borbi v postnem času, toliko bo ta čas za nas koristen. Pomembno bi bilo v molitvi vprašati Jezusa, česa naj bi se lotil v postnem času v tem letu, kaj bi prineslo resnične sadove spreobrnjenja. Kot dušni pastir vabim, da se lotite vsaj majhnih dejanj v okviru molitve, miloščine in posta. Zagotovo bodo prinesli sadove. Iz vsega srca želim blagoslova v tej duhovni borbi, pa tudi vsakemu izkušnjo Božje moči in ljubezni pri premagovanju vsakršnih skušnjav.

*Vaš duhovni
pomočnik
Rafal Kedziński*

24. januarja 2013 je v Jožefovi dvorani Medgeneracijskega otokih v Oceaniji. Ob zaključku molitvene osmine za edinost kristjanov je spregovoril o ekumenizmu.

Čeprav ekumenizem razumemo kot prizadevanje za edinost znotraj krščanskih Cerkva, je dr. Ocvirk pou-

daril, da gre pri ekumenizmu za dialog med ljudmi vsega sveta (*oiké* v grščini pomeni prebivam; *oikouménos* pa vesoljni): najprej za dialog med kristjani, potem za dialog med pripadniki različnih verstev in končno za dialog med ljudmi brez verske pripadnosti oz. ne glede na versko pripadnost.

Religija odgovarja na temeljno človekovo vprašanje: kdo sem, kam grem, od kod prihajam. Človekovemu življenju daje pomen

Foto: Marjan Verč

in vrednost ter ga hkrati usmerja k nečemu pomembnemu. Na vprašanja od kod je naše življenje in kaj je njegov cilj, pa religije dajejo različne odgovore.

V svetu je danes poznanih čez 41 000 verstev. 33% svetovnega prebivalstva je kristjanov, ki pripadajo različnim Cerkvam. Enotnosti in povezanosti ni niti znotraj katoliških Cerkva. Katoliška Cerkev je razdeljena na latinsko in vzhodne katoliške Cerkve, tu so še ločene katoliške Cerkve. Kljub temu, da so vse povezane z rimskim papežem in ohranjajo nauk vesoljne katoliške Cerkve, pa med njimi ni dialoga.

Kaj je torej krščanska identiteta? Kristjana določa Jezusova zapoved: »*Kakor sem vas jaz ljubil, tako se tudi vi ljubite med seboj (Jn 23,34)!*« Ljubezen je tista, po kateri svet prepozna kristjana. Kaj pomeni biti kristjan, ne določajo človeška merila, temveč Božja: de-

lajte dobro vsem, tudi tistim, ki vas sovražijo (prim. Lk 6,27-36).

Kot dober primer ekumenizma, ki temelji na ljubezni do drugega in drugačnega, je dr. Ocvirk predstavil življenje na, njemu ljubih, Salomonovih otokih. Dr. Ocvirku zadnja leta življenje teče med Slovenijo in Salomonovimi otoki v Oceaniji, kjer vsako leto štiri mesece predava v bogoslovju in deluje v tamkajšnjem misijonu, ki ga vodijo njegovi sobratje lazaristi. V lanskem decembru je izdal knjigo z naslovom *V navzkrižnih svetovih: Salomonovi otoki - Slovenija* (založba Salve). V njej več avtorjev opiše svoje doživetje tuje ga sveta, kako so se mu prilagajali in kako sta ta tujost in drugačnost obogatila njih same.

Salomonovi otoki imajo dobrih 500 00 prebivalcev, od tega je 99% kristjanov. Največ jih pripada protestantski Cerkvi, dobra tretjina je anglikancev, najmanj pa je katoliča-

nov. Ekumenski dialog poteka med katoličani in anglikanci. Preprosti in revni domačini misijonarje sprejemajo z odprtimi rokami in srcem, misijonarji pa pomagajo blažiti njihovo revščino, prinašajo jim duhovno in telesno hrano, odpirajo šole, zdravstvene ustanove ... Bogoslovje, kjer poučuje dr. Ocvirk, podpirajo tudi slovenski dobrotniki. Dr. Ocvirk je pobudnik akcije *Apostoli za apostole*, botrstva, ki bogoslovcem omogoča šolanje. Tako se ob pomoči botrov v Sloveniji na Salomonovih otokih šola več deset bogoslovcev.

Dr. Ocvirk je poudaril, da je delo iz ljubezni, delo za ekumenizem. Pa naj gre za brate in sestre v naši bližini, ali tiste na drugem koncu sveta. In posebej tiste, ki so od vseh pozabljeni.

DIALOG JE POGOJ ZA PREŽIVETJE ČLOVEŠTVA

Predavanje dr. Draga Ocvirka v Jožefovi dvorani 17. januarja 2013 o ekumenizmu je bilo tako zaradi odličnega predavatelja kot prikazane vsebine vredno obiskati. Tako malo vemo o tem, kaj se dogaja doma in po svetu. Ekumenizem je gibanje raznih (krščanskih) cerkva, da bi se zblížale. Od drugega vatikanskega koncila naprej si naša cerkev močno prizadeva v tej smeri. Za to je potreben dialog. Martin Buber (povzeto po Janez Juhant: *Človek in religija*, Teološka fakulteta, Univerza v Ljubljani, 2012, str. 159) ima dialog za osnovo človekovega osebnega in družbenega življenja. Izzivalno je spoznanje globalizacije, da smo vsi ljudje ena družina.

Dialog se razodeva tudi kot nujni pogoj za življenje in preživetje vsega človeštva kot ene družine. Po Gandiju se ni treba spreobračati iz ene v drugo vero, ampak naj vsak poglubi svojo in na

svojih duhovnih temeljih se bomo lahko srečevali različno misleči in verujoči.

Za uspešen ekumenski medreligijski dialog in sožitje med državljani so razčiščenja v duhu resnice in dialoga bistvenega pomena za uspešno družbo. Zato je nujna tudi kulturna rešitev problema ustreznih prostorov n. pr. za muslimane (Juhant, str. 116).

Človek se težko vživi v drugačnost, čeprav ga življenje postavlja pred spremembe, ki so danes življenjsko nujne. Sedanji človek se bo moral razviti ali spreobrniti ... v duhovno človeštvo. S tem razmislekom povezana se mi zdi (v omenjeni knjigi J. Juhanta) navedeno razmišljanje Katarine Sienske, ki pravi: »V tvoji naravi, večni Bog, spoznavam svojo lastno naravo.«

Nič kaj izviren nisem s tem pisanjem. Mnoge iz že napisanih beril me samo vzpod-

bujajo spoznavati lastno naravo in silijo k lastnemu poglobljene- mu razmisleku, k globlji veri, če hočete.

Morda o vseh dimenzijah človekovih odnosov tudi na omenjenem predavanju dr. Ocvirka vsega nismo slišali. Bogato znanje in svetovljanska razgledanost predavatelja pa je zagotovo odsevalo iz njegovega sproščene- ga in nazornega pripovedovanja. Morda razlaga pojma in besede »ekumenizem« v predavanju samem ni prišla dovolj do izraza in globlje obravnave, zagotovo pa dovolj, da je vsakega izmed poslušalcev izzval k poglobljenemu razmisleku, kaj se danes dogaja na našem planetu.

Samo želim si lahko, da bi tako predavanje našlo širši odmev in nadaljevanje razmišljanj na temo »ekumenskega« dialoga in sporazumevanja med nami in vsemi ljudmi različnih nazorskih usmeritev.

MILADA KALEZIČ V LOGATCU

Prav smiselna in tematsko povezana z našimi začetimi ekumenskimi prizadevanji, se mi zdi zato napoved februarskega pogovora z gospo Milado Kalezič, članice pravoslavne skupnosti v Mariboru, dramske igralka in prejemnice Borštnikovega prstana, ki svojimi javnimi nastopi vsakega sogovornika vzpodbudi k razmišljanju z besedami: »Če živiš v Kristusu ljubezni, ne vidiš nobene razlike«. Tako je odgovorila na vprašanje, v čem je razlika med nami in pravoslavnimi (Družina št. 4, 27. januar 2013).

Pavel Mihevc

Ko sem jo zagledala, drago gostjo februarskega Nikolajevega večera (zasneženi četrtek, 21. 2.), se mi je milo storilo. Preplavili so me spomini na prvo srečanje z njo, ki je bilo v dvorani SLG v Celju; ona: mlada, osupljivo lepa in polna energije, igralka, ki je prišla naravnost z akademije, o kateri se je v Celju in širše veliko govorilo, saj je veliko obetala, in jaz, ena izmed dijakinj, prikovana na sedež, zroč na oder, polna občudovanja. V štirih letih gimnazije nisem zamudila niti ene predstave; gledališče sem imela rada in vedno sem v njem iskala nadnaravno, pa ga nisem našla, morda sem ga samo od daleč slutila prav preko njenih vlog, ki so me vedno čudežno privlačile. Tudi sama igralka pravi, da

Foto: Marjan Verč

v gledališču ni (bilo) prostora za kaj presežnega, če že, potem je kakšna ezoterika ali new age.

Potem mine mnogo let. In berem lani v Družini o njej. O njenem trpljenju, o iskanju, o kričanju h Gospodu. O njenem spreobrnjenju, za katerega je mislila, da je samo zanjo in o njem ne bo govorila. In potem jo slišim na radiu Ognjišče. Spregovori o svojem življenju, o čudežih, ki jih je Gospod naredil. Velika pričevalka. Pa potem jeseni: dobitnica največjega gledališkega priznanja: Boršnikovega prstana. In njen znameniti govor, ko je na prvo mesto postavila Boga, česar so se vsi bližnji, ki so jo poznali, najbolj bali. Ja, na odru mariborskega gledališča, kjer ustvarja sedaj, v neposrednem televizijskem prenosu, je po njej spregovoril Gospod: na veselje enih, na začudenje in strah in nelagodje drugih. Katerih je bilo več, se ne ve. Ve pa ona, da je »moral«

spregovoriti o Bogu, o njegovi milosti. <http://www.youtube.com/watch?v=a-DpSgDYPt0>

Zelo me nagovarja njena predanost Bogu, njena izročitev in njeno pričevanje. Je človek, ki se zaveda, da je brez Boga življenje ena sama tema. Dovolj dolgo se je potikala po svetu brez Njega, popolnoma nezavarovana od demonskih sil, se je vživljala v razne gledališke vloge, s katerimi se je hotela popolnoma poistovetiti, kar je zelo nevarno, kot vidi sedaj in kot to vedo menihi, ljudje molitve in modrosti.

Čudovito združuje katolištvo in pravoslavlje: »O tem naj se pogovarjajo teologi. Jaz sem vesela, da sem ženska, »ki naj bo v cerkvi tiho,« in se s tem ne obremenjujem,« je bila preprosta v izjavi, ki je za mnoge ženske kamen spotike, zanjo pa privilegij. Ko gledaš stvari v tej luči, je življenje preprostejše.

Nagovorila me je tudi s širino razmišlja-

nja o svetnikih: vsak dan je poseben. Vsak dan goduje nekaj svetnikov, vsak s svojo zgodbo, ki mi lahko pomaga živeti, me usmerja. Tudi najbolj preprosta molitev *sveti angel, varuh moj* je lahko čudovita popotnica tudi za neverujoče, a odprte ljudi.

Hvaležna sem vsem, ki ste pripravili ta obisk, in seveda njej, da je prišla, da smo skupaj poživili ogenjček vere ali ga celo prižgali. V tem tudi sama vidi poslanstvo, ki si ga ni želela, a ga je v ponižnosti sprejela.

V današnji Sloveniji, kjer »kultura« kriči na ulici, nosi nespodobne napise in je dekla neke izkrivljene politike, kjer se o Cerkvii govori s predsodki, je zelo blagodejno prepoznavati, da Bog deluje tudi tukaj in sedaj: tiho, a goreče. Tudi tam, kjer ga najmanj pričakujemo. Še več: po pričevalcih prihaja, kamor hoče. Andrej Žigon bi, čeprav smo v postnem času, vzkliknil: »Aleluja!«

VSAJ MALO SONCA

Verjetno je v našem vsakdanu največkrat uporabljen in slišan stavek: »Nimam časa.« In najbrž je to tudi največja laž, predvsem laž samemu sebi. Časa imamo vsi enako, kako ga uporabimo, pa je stvar odločitve. Menim, da je največ, kar lahko drugemu podariš, del svojega časa, ker ko je trenutek mimo, ga nikakor ne moreš več dobiti nazaj ... In čeprav se kdaj zdi, da je to premalo, je lahko za drugega to vse.

Letošnji dobrodelni koncert župnijske Karitas Dolenji Logatec je pričaral še en neopozaben večer glasbe in plesa. Prav vsak nastopajoči je pustil sled in dodal delček čarovnije. Prisluhnilo smo simfoničnemu orkestru Cantabile z gosti, pod vodstvom vedno odličnega Marjana Grdadolnika, barito-

Foto: Marjan Verč

nistu Lucasu Somoza Ostercu, združenemu mladinskemu pevske- mu zboru KUD Adora- mus in OŠ 8 talcev Lo- gatec pod vodstvom še ene odlične glasbenice Estere Stojko, skupini Folk idoli, folklorni sku- pini KTD iz Hotedršice, kitaristu Mariu Kurtja- ku, za smeh pa so po- skrbeli skupina Nazaret pod mentorstvom Kati Dolenc in logaški skavti.

Prireditev je profesio- nalno povezovala Mar- jana Debevec z radia Ognjišče.

Ja, še so dobri ljudje. Veliko jih je in Bogu hvala zanje. Pred- vsem velika zahvala tistim sodelavkam in sodelavcem Karitas, ki niso nikoli v ospredju, a bi brez njihovega časa, prijazne besede in čuta za sočloveka marsikdo ostal prikrajšan za novo

upanje. Tudi v nedeljo je bilo veliko dela nare- jenega v ozadju vsega dogajanja. In za vaš čas, dobro voljo, veselje in za vaše srce, ki vidi, naj vam Bog povrne. Naj vas spremlja misel Ma- tere Tereze:

»Ni potrebno delati velikih stvari. Pomemb- neje je delati majhne stvari z veliko ljubezni.«

Nataša Pejič

Z 28. SEJE ŽPS

Na zadnji seji ŽPS je g. župnik člane pozval, naj razmišljamo o pripravi misijona v naši župniji. Misijon (duhovna obnova) naj bi bil v župniji vsakih 10 let, pri nas je bil nazadnje leta 2003. G. župnik je povedal, da duhovniki ugotavljajo, da je klasični misijon preživel, saj doseže le tiste, ki sodelujejo v različnih službah in skupinah v župniji. Namen misijona pa je, da doseže obrobne. Možnost nove evangelizacije predstavljajo prav obrobni kristjani. G. župnik je predlagal, da se v tem letu v vseh župnijskih skupinah moli za uspeh misijona.

V študijskem delu smo obravnavali peto temo iz Gradiva za župnijske pastoralne svete *Leto vere* z naslovom *Pastoralni izzivi*. Teh izzivov je pet, obravnavali smo prve tri:

1. K IZVIROM: namesto pozunanjene pripadnosti se bomo vrnili k izvirom: k Božji besedi, osebni molitvi in obhajanju zakramentov, zlasti svete

maše.

2. POKLICANOST IN POSLANSTVO: potrebno je prebuditi kulturo poklicanosti in prenoviti vzgojo za temeljno in osebno poklicanost vsakega, ki je krščen in birman. Huda kriza duhovnih poklicev odpira možnost, da odkrijemo bogastvo različnih služb in karizem. V župniji moramo dati enak poudarek vsem službam.

3. ŽIVA OBČESTVA: ne gre za župnijo kot celoto, ampak za manjše skupnosti znotraj župnije, v katerih lahko bolj neposredno razvijamo bratsko ljubezen, v njih lahko ustvarjalno sodelujemo in osebno rastemo. Pomembno je, da se te manjše skupine ne zapirajo pred drugimi, da obstaja mreža, ki te skupine povezuje in ima vsaka skupina predstavnika v ŽPS.

Na seji je bilo izpostavljeno branje Božje besede. Kljub izobraževanju za bralce Božje besede in jasno

napisanim pravilom, bralci ne nastopajo enotno. Zato je bil dan predlog, da bi izobraževanje za bralce Božje besede ponovili. Pisna priporočila bralcem so objavljena na spletni strani župnije (v meniju Skupine na vrhu strani) in v Farnem listu, izobraževanje za bralce pa bi pripravili v naslednjem letu.

G. župnik je povedal, da v marcu krsta ne bo, saj krstna nedelja pride na cvetno nedeljo. Povedal je tudi, da že dalj časa razmišlja, da krst ne bil vsak mesec, ampak le nekajkrat na leto z bogatim krstnim bogoslužjem. Tako bi tudi priprava na krst, ki se mu zdi zelo pomembna, trajala dlje časa. Člani ŽPS smo ta predlog podprli.

Dan je bil predlog, da bi tudi v postnem času imeli molitveno uro pred Najsvetejšim. Pod geslom **ZA OSEBNO SPREOBURNJENJE** bomo pred Najsvetejšim molili vsak petek po sveti maši. Vabljeni!

V sklopu Nikolajevih srečanj Vas Župnija Dolnji Logatec
vabi na srečanje z naslovom

BOLJ PREPROSTE IZBIRE: KOLIKO JE ZAME DOVOLJ?

**Z Alešem Čerinom se bomo srečali
v četrtek, 21. marca 2013 ob 19. uri
v Jožefovi dvorani medgeneracijskega doma.**

Na praktično vseh področjih življenja bi lahko opazili naravnosti, ki jih je leta 1955 vizionarsko načrtoval ameriški ekonomist Lebow: »Naše strahotno produktivno gospodarstvo zahteva, da spremenimo potrošnjo v način življenja, da preoblikujemo nakupovanje in uporabo dobrin v ritual, da iščemo duhovno zadovoljitev in zadovoljitev našega ega v potrošnji.«

**»Živeti moramo preprosto, da bi drugi
lahko – preprosto živeli.«**

Povabite tudi znance in prijatelje!

Aleš Čerin,

mož, oče, dedek, skavt, podjetnik, bloger, iskalec preprostejših izbir, predavatelj, znan po uspešno izpeljani akciji »1 EVRO NA DAN«. Na predavanju bo govoril o praktičnih vsakodnevnih rešitvah, ki so prijazne okolju, poznale pa se bodo tudi našim denarnicam.

Vstop prost, Bog pa vam povrni vaš prostovoljni dar, s katerim boste pomagali misijonarju Pedru Opeki pri projektu »Obrok riža na dan – vsak dan«.

KOLEDAR

MAREC

2013

1. marec – prvi petek, obisk bolnikov; postni dan, ob 17.30 KRIŽEV POT, po sv. maši čaščenje Najsvetejšega in molitev za poglobitev osebne vere in za spreobrnjenje;

2. marec – od 16.–18. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;

3. marec – 3. POSTNA NEDELJA, sv. maša ob 8. in 10. uri, ob 14. uri KRIŽEV POT; ob 20. uri srečanje 1. zakonske skupine;

4. marec – po sv. maši srečanje KARITAS, ob 20. uri KATEHETI;

5. marec – ob 18. uri sv. maša, po sv. maši srečanje voditeljev birmanskih skupin;

8. marec – postni dan, ob 17.30 uri KRIŽEV POT, po sv. maši čaščenje Najsvetejšega in molitev za poglobitev osebne vere in spreobrnjenje, ob 18. uri začetek s sv. mašo, nato srečanje s starši veroučencev v Jožefovi dvorani;

9. marec – od 16.–18. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;

10. marec – 4. POSTNA NEDELJA sv. maša ob 8. in 10 uri; ob 14. uri KRIŽEV POT – pripravi 1. zakonska skupina, ob 19. uri srečanje 2. zakonske skupine;

11. marec – ob 19. uri srečanje ŽPS;

12. marec – ob 18. uri sv. maša, nato srečanje – kateheza za birmance in starše;

15. marec – petek, postni dan, ob 17.30 sv. križev pot, po sv. maši čaščenje Najsvetejšega in molitev za poglobitev osebne vere in spreobrnjenja;

16. marec – od 16.–18. ure čaščenje Najsvetejšega in spovedovanje;

17. marec – 5. POSTNA NEDELJA, sv. maša ob 8. in 10 uri, ob 14. uri sv. KRIŽEV POT – pripravita ga 2. in 3. zakonska skupina, ob 19. uri 3. zakonska skupina;

18. marec – ob 20. uri priprava na sv. krst; obred sv. krsta bo odslej štirikrat na leto, priprave pred krstom pa bodo trikrat;

19. marec – SV. JOŽEF, sv. maše ob 10. in 18. uri, po sv. maši bo v Jožefovi dvorani film ABRAHAM, 2. del;

21. marec – predavanje za odrasle v Jožefovi dvorani (ALEŠ ČERIN, »Koliko je zame dovolj?);

22. marec – postni dan, ob 17.30 KRIŽEV POT, po sv. maši čaščenje Najsvetejšega in molitev za poglobitev osebne vere;

23. marec – sv. maša ob 10. uri – GOSPODOVO OZNANENJE, ob 14. uri SPOKORNO BOGOSLUŽJE in spovedovanje pred veliko nočjo, spovedovalo bo več spovednikov;

24. marec – 6. POSTNA NEDELJA – CVETNA, sv. maša ob 8. in 10. uri; pred sv. mašo ob 10. uri bo blagoslov zelenja in butar, ob 14. uri sv. KRIŽEV POT, pripravita ga 4 in 5. zakonska skupina, ob 19. uri srečanje 4. zakonske skupine;

25. marec – GOSPODOVO OZNANJENJE, liturgično praznovanje bo 23. 3. 2013;

28. marec – VELIKI ČETRTEK, *postavitev sv. evharistije, umivanje nog in molitev z Jezusom na Oljski gori*, ob 18. uri, pri tej sv. maši se bodo predstavili letošnji prvoobhajanci;

29. marec – VELIKI PETEK, strogi post; ob 15. uri sv. KRIŽEV POT, ob 18. uri *obred velikega petka – pasijon, čaščenje križa in obhajilo: po obredu prenos Jezusa v Božji grob;*

30. marec – VELIKA SOBOTA, ob 6. uri blagoslov ognja, ob 8. uri molitev pred Božjim grobom, ob 14. uri blagoslov velikonočnih jedil (NA ČEVICI), ob 15. in 16. uri v župnijski cerkvi, obred velike sobote ob 19. uri;

31. marec – VELIKA NOČ – *Praznik Gospodovega vstajenja, naš največji praznik;* ob 6,30. uri vstajenje in procesija, druga sv. maša ob 10. uri; pri obeh sv. mašah bo OFER, ob 14. uri večernice – pete litanije Matere Božje.